

Kapitel 2 Hvordan er det, du kører? – Cykler, trafik og transport

BJARKE OM SIT FORHOLD TIL CYKLER

Jeg har altid været glad for cykler. Øh... Jeg elsker at skrue på dem, og jeg elsker at køre på dem og.... Jeg er så heldig at bo i København, som er en by, hvor der er så godt for cyklister, og det er virkelig noget, jeg kan glæde mig over hver dag. Jeg synes, at cykler er en fantastisk opfindelse, fordi den er så simpel, og den kan give så meget glæde til folk, selv om det jo ikke er så meget andet end en meget, meget simpel maskine. Alle har på en eller anden måde et forhold til cykler, alle dem, jeg kender i hvert fald. Så derfor så er det noget, alle kan tale om, og alle kan have glæde af.

Men altså min kærlighed til cykler, det startede egentlig ikke som en kærlighed, det startede tilbage, da jeg flyttede til København som 19-årig, og jeg havde en gammel, smadret herrecykel med, som desværre blev stjålet, ikke særlig længe efter jeg var kommet til København, og jeg blev rigtig ked af det. Men jeg gik ud og købte en ny cykel, eller en ny, brugt cykel, og der gik heller ikke særlig længe, før den også blev stjålet, selv om jeg havde lås og alt muligt.

Og det her, det gentog sig måske fem gange, indtil jeg til sidst blev så træt af det, at jeg lærte mig selv at lave cykler. Med det mener jeg, at jeg gik ud og fandt gamle ødelagte cykler i containere, og så så jeg en YouTube-video om dit eller dat, og så lærte jeg at lave den selv, og det har jeg gjort lige siden, og i dag kan jeg lave alt, hvad der skal laves på en cykel. Og det er jo noget, som jeg... som jeg nyder til hverdag, fordi jeg ikke behøver gå til cykelmekaniker selv, jeg kan bare selv lave det. Og mange af mine venner kommer og spørger mig om hjælp, og det er jeg egentlig ret glad for, at jeg kan hjælpe dem med.

Når jeg ser folk, der cykler, så bliver jeg både glad for det, fordi jeg kan se den her... jeg fryder mig ligesom over den her mekanik, som fungerer. Men også på sådan et mere filosofisk plan, så tænker jeg: Nå men, hvis der er en person, der cykler, så er der en person mindre, der kører i bil.

Det kom tilbage fra, da jeg så et cykelbud engang, tror jeg, med en T-shirt på, hvor der stod "One less car", altså en bil mindre. Det synes jeg, sådan, beskriver meget godt den følelse, jeg har, at der simpelthen... for hver cyklist er der én bilist mindre, der bidrager til forurening og alle de der ting. Det bliver jeg glad over.

Mange af mine kolleger spørger mig tit om råd til cykler, og jeg er rigtig glad for, at det er noget, jeg kan hjælpe dem med. Der går ikke noget af mig af, at jeg hjælper dem med det, og de bliver glade, og det er et fantastisk samtaleemne, og det synes jeg selv efter alle de her mange, mange år.

